

ΤΟΙΣ ΕΝΤΕΥΞΟΜΕΝΟΙΣ ΕΝ ΚΥΡΙΩ ΧΑΙΡΕΙΝ.

Η ΑΝΑ χεῖρας Χρηστομάθεια καὶ τὸ ἐπισυνημμένον αὐτῇ Λεξικὸν τῆς Σλαβωνικῆς γλώσσης συνετάχθη διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους καὶ ὑπὸ τὰς αὐτὰς περιστάσεις, δι' οὓς καὶ ὑφ' ἧς συνετάχθη καὶ ἐξεδόθη πρὸ δύο ἡδὴ ἐτῶν (ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1850.) ἡ Γραμματικὴ τῆς αὐτῆς γλώσσης ὑπὸ Ἰωάννου (τὰ νῦν δὲ διὰ τοῦ μοναχικοῦ σχήματος Ἰωαννικίου) Δημητριάδου, τοῦ κατὰ πρῶτον ἀναδεδεγμένου πρὸ ἐμοῦ τὴν διδασκαλίαν τῆς γλώσσης ταύτης ἐν τῇ κατὰ Χάλκην Θεολογικῇ Σχολῇ τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας. Συνετάχθη λέγω, καὶ ἡ παρούσα Χρηστομάθεια καθόλου μὲν χάριν τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ Σχολείων, παρ' οἷς ἡ ἔλλειψις τοιοῦτου διδακτικοῦ βιβλίου ὑπάρχει λίαν ἐπαισθητή· ἰδίᾳ δὲ πρὸς χρῆσιν τῶν ἱεροσπουδαστῶν τῆς Θεολογικῆς ταύτης Σχολῆς, ἐν ᾗ πρὸ πέντε ἐτῶν συνέστη καὶ τῆς γλώσσης ταύτης ἡ διδασκαλικὴ ἔδρα, ἔργον ἀπαραιτήτου ἀνάγκης καὶ καθήκοντος ὑψηλῆς ἐκκλησιαστικῆς μερίμνης ὑπὲρ τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ μάλιστα ὀρθοδόξων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν. Ἐπειδὴ γὰρ μόνος σκοπὸς τοῦ εὐαγοῦς τούτου καθιδρύματός ἐστιν ἡ ἐκπαίδευσις τοῦ ἱεροῦ κλήρου, οἱ δὲ ἐν αὐτῷ παιδευόμενοι εἰσὶν οἱ μέλλοντες πνευματικοὶ διδάσκαλοι καὶ ἱερεῖς καὶ ποιμένες τῶν ἐκασταχοῦ ὀρθοδόξων ὁμογενῶν, καὶ μάλιστα τῶν ἐν τῇ Πατριαρχικῇ περιφερείᾳ τοῦ Οἰκουμένικοῦ Θρόνου, τούτων δὲ οὐκ εὐάριθμὸν μέρος καὶ διάλεκτον λαλοῦσι Σλαβωνικὴν, καὶ τὴν ἐπ' Ἐκκλησίας ἱεράν τελετουργίαν, ἣτοι ἅπασαν, ἥ ἀναμῖξ μετὰ τῆς ἑλληνικῆς Σλαβωνιστί καὶ ψάλλουσι καὶ ἀναγινώσκουσι, δίκαιον ἅμα καὶ εὐσεβές καὶ εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις οὐ μόνον χρήσιμον, ἀλλὰ καὶ ἀναγκαῖον καὶ κατεπεῖγον ἐκρίθη, ἵνα οἱ τὴν εὐαγγελικὴν διδασκαλίαν καὶ τὴν ἄλλην πνευματικὴν οἰ-